

گزارش کنفرانس چهاردهم سازمان فدائیان (اقلیت)

چهاردهمین کنفرانس سازمان فدائیان (اقلیت) به مدت سه روز در آبان ماه برگزار شد. کنفرانس‌های سازمان ما که هر دو سال یک‌بار برگزار می‌گردد، عالی‌ترین ارگان سازمانی‌ست که از قدرت تصمیم‌گیری در مورد استراتژی و تاکتیک‌های سازمان و در صورت لزوم تغییرات برنامه‌ای و اساسنامه‌ای برخوردار است و رهبری جدید سازمان را انتخاب می‌کند.

سه ماه قبل از برگزاری کنفرانس چهاردهم، همانند تمام کنفرانس‌های پیشین، رهبری سازمان، گزارش سیاسی و عملکرد تشکیلاتی خود را که به کنفرانس ارائه داد، کتبا در اختیار تشکیلات قرار داد تا مورد بحث قرار گیرد و اعضای سازمان با آمادگی کامل برای تصمیم‌گیری پیرامون آن در کنفرانس شرکت کنند. در این مدت، بحث‌های مفصلی پیرامون این گزارش، در حوزه‌ها، بولتن‌های بحث داخلی و جلسات وسیع و سراسری صورت گرفت. در این دوره سه ماهه، تمام اعضای تشکیلات نیز می‌توانند قطعنامه‌هایی را در مورد تغییرات برنامه‌ای، اساسنامه‌ای و تاکتیکی برای تصمیم‌گیری در کنفرانس به رهبری سازمان ارائه دهند. لذا دو قطعنامه نیز از سوی رفقای تشکیلات ارائه شد.

پس از این دوره سه ماهه، کنفرانس چهاردهم کار خود را آغاز کرد. کنفرانس توسط یکی از رفقا با اعلام یک دقیقه سکوت به پاس بزرگداشت رفقای جان‌باخته سازمان و تمام جان‌باختگان راه آزادی و سوسیالیسم، افتتاح شد. از اعضای شرکت‌کننده خواسته شد، هیات رئیسه کنفرانس را انتخاب کنند. سه تن از رفقا انتخاب شدند. هیات رئیسه، نخستین آئین‌نامه اجلاس را که توسط کمیته اجرایی سازمان ارائه شده بود به رای گذاشت که به اتفاق آراء تصویب شد.

موضوع بعدی که در دستور کار قرار گرفت، گزارش عملکرد تشکیلاتی کمیته اجرایی منتخب کنفرانس ۱۳ بود. یک رفیق به نمایندگی از کمیته اجرایی در مورد این گزارش سخنرانی کرد و به سوالاتی که مطرح شد، پاسخ داد. سپس موافقین و مخالفین این گزارش، دو دور سخنرانی داشتند. پس از پایان بحث‌های دور دوم، هیات رئیسه، کلیات این گزارش را به همراه انتقادات و پیشنهادات ضمیمه آن به رای گذاشت که با ۵۸ درصد آرای موافق ۲۷ درصد مخالف و ۱۵ درصد ممتنع به تصویب رسید. ضمیمه این گزارش تاکید نمود که اصل انتقاد و انتقاد از خود باید به نحو جدی در تمام سطوح تشکیلات جاری باشد. بخش‌های تشکیلات از عملکرد و مسائل ارگان‌های مختلف گزارشات کامل داشته باشند. هر عضو سازمان موظف است در یک بخش تشکیلات فعال باشد. نقائصی که در ارگان‌های تشکیلاتی، در مورد شکل و شیوه سازماندهی و جذب نیرو وجود دارد، برطرف گردد. ارگان‌های تبلیغی و ترویجی سازمان تنوع بیشتری به برنامه‌های خود بدهند و نقاط ضعف فنی تلویزیون برطرف گردد. کنفرانس همچنین بر تلاش بیشتر برای فعالیت‌های داخل کشور، اقدامات مبارزاتی در خارج از کشور و نیز پرداخت منظم حق عضویت و تلاش بیشتر برای حل معضل مالی سازمان تاکید نمود.

گزارش سیاسی کمیته اجرایی منتخب کنفرانس ۱۳ یکی دیگر از مصوبات کنگره ۱۴ بود که با حضور رفقای میهمان به آن رسیدگی شد. نخست هیات رئیسه یک پیام از رفقای داخل را که تا آن روز رسیده بود قرائت کرد که مورد استقبال شرکت‌کنندگان قرار گرفت. پس از آن نماینده کمیته اجرایی، پیشنهادات اصلاحی رفقای سازمان را در جریان مباحثات پیش از کنفرانس، به اطلاع کنفرانس رساند و سپس بحث پیرامون گزارش آغاز شد. سخنران‌ها، پیشنهادات جزئی جدیدی برای افزودن بر گزارش و یا تغییراتی در آن را مطرح نمودند که قرار شد این پیشنهادات تا جایی که نظر عمومی کنفرانس است، به همراه به روزکردن آمارها و فاکت‌های مندرج در گزارش، تاکید شفاف‌تر بر تاکتیک‌های سازمان، در بخش نتیجه‌گیری، برای انتشار علنی گزارش توسط کمیته اجرایی جدید سازمان، مد نظر قرار گیرد. این گزارش پس از دو دور بحث به رای‌گیری گذاشته شد و با ۹۰ درصد آراء موافق و ۱۰ درصد ممتنع به تصویب رسید.

در ادامه کار کنفرانس، قطعنامه‌های پیشنهادی رفقا در دستور کار قرار گرفت. یک قطعنامه خواستار تشکیل یک کمیسیون برای بررسی و بروز کردن اساسنامه سازمان، توسط کنفرانس شده بود.

پس از آن که رفیق پیشنهاد کننده قطعنامه، توضیحاتی پیرامون آن به کنفرانس داد، دو موافق و دو مخالف بر طبق آئین نامه کنفرانس پیرامون آن سخنرانی کردند. بحث رفقای موافق، این بود که اساسنامه منطبق با شرایط کنونی ما نیست و باید تغییر کند یا تبصره‌هایی به آن افزوده گردد. رفقای مخالف بر ناروشن بودن هدف رفیق ارائه دهنده قطعنامه از تغییر اساسنامه تاکید داشتند. این رفقا خاطرنشان ساختند که ضرورتی برای تغییر اساسنامه وجود ندارد، اگر رفقای تشکیلات خارج از کشور، باید شرایط ویژه تشکیلات خود را مد نظر قرار دهند، می‌توانند آئین‌نامه‌ای منطبق با تشکیلات خود داشته باشند. اما در هر حال اصل ساترالیسم دموکراتیک باید بر این آئین‌نامه نیز حاکم باشد.

این قطعنامه به رای‌گیری گذاشته شد و با ۵۰ درصد رای مخالف، ۴۵ درصد موافق و ۵ درصد ممتنع رد شد و از دستور کار خارج گردید.

قطعنامه دیگری که مورد بحث و گفتگوی کنفرانس قرار گرفت، قطعنامه‌ای در لغو مجازات اعدام و حذف آن از قوانین کشور بود.

پیش از برگزاری کنفرانس قطعنامه‌ای در این مورد توسط یکی از رفقا ارائه شده بود که در آن خواستار گنجاندن این مطالبه در یکی از بندهای برنامه شده بود. در جریان کارکنفرانس، پیش از آن که این قطعنامه به بحث گذاشته شود، رفیق پیشنهاد دهنده قطعنامه، آن را پس گرفت و به جای آن قطعنامه‌ای ارائه داده شد و خواسته شد که این مطالبه نه در برنامه، بلکه به صورت یک قطعنامه رسمی تصویب شود. هیات رئیسه، قطعنامه اصلاحی را در دستور کار قرار داد، اما برخی از رفقا آن را خلاف آئین‌نامه اعلام نمودند. هیات رئیسه توضیح داد که به جز موارد برنامه‌ای و اساسنامه‌ای، هر پیشنهاد و قطعنامه‌ای می‌تواند در خود کنفرانس ارائه شود و در دستور کار قرار گیرد و یا تغییراتی در قطعنامه‌های پیشنهادی داده شود. معضله هیات رئیسه کنفرانس، این مسئله را به رای‌گیری گذاشت و با ۹۳ درصد موافق در دستور کار قرار گرفت. نگرانی رفقای مخالف این قطعنامه عموماً از آن رو بود که این قطعنامه بر تاکتیک‌های مسلحانه و مشی سرنگونی قهرآمیز جمهوری اسلامی و طبقه سرمایه‌دار حاکم تاثیر بگذارد که رفقای موافق قطعنامه توضیح دادند که این مسئله مربوط به قوانین کشوریست و تاثیری بر تاکتیک‌ها و خطمشی سازمان ندارد. هیات رئیسه در عین حال پیشنهاد کرد که یک کمیسیون تشکیل شود و متن نهایی قطعنامه را تنظیم نماید.

این قطعنامه به رای‌گیری گذاشته شد و با ۵۲ درصد آرای موافق، ۱۱ درصد مخالف، ۱۷ درصد ممتنع و ۲۰ درصد که نسبت به روند پیشبرد بحث معترض بودند و در رای‌گیری شرکت نداشتند، به تصویب رسید.

پیام شرکت‌کنندگان در کنفرانس ۱۴ سازمان به طبقه کارگر ایران، فعالین و هواداران سازمان، زندانیان سیاسی و خانواده‌های جانباختگان فدائی، بحث بعدی بود که تهیه و تنظیم آن برعهده کمیته اجرائی منتخب کنفرانس ۱۴ قرار گرفت که با رای مخفی، انتخاب گردید. سرود انترناسیونال پایان بخش کار کنفرانس بود.

کنفرانس ۱۴ سازمان با موفقیت به پایان رسید.